

REGISTER NO. B. 156

श्री जैनधर्म प्रकाश. The Jaina Dharma Prakash.

माणाधातान्निवृत्तिः परधनहरणे संप्रमः सत्यवाक्यं ।
काले तत्तया प्रदानं युवतिजनकथामूकभावः परेषाम् ॥
तृष्णाश्रोतोविभंगो गुरुषु च विनयः सर्वभूतानुकंपा ।
सामान्यः सर्वशास्त्रेष्वनुपहतविधिः श्रेयसामेष पन्थाः ॥

पुस्तक २१ भु. अ.पाठ. संवत् १९९१ अंक ४ था.

प्रगट कर्ता.

श्री जैनधर्म प्रसारक सभा.
भावनगर

विषयानुक्रम.

१	प्रतटडता—सूर्ययशा.	७
२	प्रवान वरुन.	८३
३	श्री अनारस जैन पाठशाणानां वार्षिक मल्लोत्सव.	८१
४	भारत वर्षीय जैन अनाथाश्रम—दीक्षार.	८३
५	पुस्तकाली पढाई.	८३
६	श्री गुरुवां श्री रत्नसागरजी जैन विद्याशाणामां अर्थेला अन्य भेदानां.	८५
७	जैन प्रेमसुखेतिने अगत्यती जालेर अमर.	८६
	वार्षिक सूच्य ३१)	गारुड्य सार आना.

ચોપાનિયું રખડતું મૂકીને આશાતના કરવી નહીં.

ભેટના નિર્ણય.

પ્રતિક્રમણ હેતુ

“કિંચિત્ હેતુર્ગતિ પ્રતિક્રમણક્રમચિન્તિ” એ નામનો શ્રી જ્યેષ્ઠદગણિ કૃત ગ્રંથ કે જે જેનખંધુઓને અત્યંત ઉપયોગી છે તેનું આશંકિત ભાષાંતર કેટલાક વધારા સાથે તૈયાર કરીને અમે ઘણા મુંઢર યાદ્ધિમાં છપાવવા માંડેલ છે. જેને છપાવ રહેતાં હજુ પણ માસ થશે તે પાકા બાઇડીંગથી બંધાવીને આપવાનું મુકરર કરેલ છે પરંતુ જુકનું પ્રમાણ વધી જવાથી અને કિંમત લગભગ આઠ આના થવાની હોવાથી ગયા વર્ષની અને ચાલુ થયેલા વર્ષની બેળી ભેટ આપવાનું મુકરર કરેલું છે. તૈયાર થયેથી તરત મોકલવામાં આવશે પણ નવા વર્ષનું લવાજમ મોકલાવવાનું પ્યાનમાં રાખવું પડશે. ગયા વર્ષનું લવાજમ મોકલ્યાને બંધ થયેલા આલોકને “શાવકના બાર ગત ઉપરની બાર કથા”ની જુક ભેટ તરફ મોકલવામાં આવશે.

છપાઈને બહાર પડેલ છે.

શ્રી શત્રુંજય મહાત્મ્ય.

મહાત્મા શ્રી ધનેશ્વરસૂરિ કૃત સંસ્કૃત પદ્યાત્મક ગ્રંથનું ખાસ દબરેબથી થયેલું મુદ્રણતી ભાષાંતર.

આ પુસ્તકની સમારી તરફથી બીજી આવૃત્તિ હાલમાં બહાર પાડવામાં આવેલ છે. આનું શુદ્ધ અને સરસ ભાષાંતર જે કેટલું બીજા ગ્રંથનું થયું હોય તેા ત્રિપષ્ટિશાલાકા પુરૂષ ચરિત્ર મુંજ થયેલું છે. જે બંનેને માટે અમે પૂરતી ખાત્રી આપી શકીએ છીએ. નિર્ણયસાગરની પ્રશંસનિય છાપ, સરસ બાઇડીંગ, ઉચ્ચ કાગળ. કિંમત રૂ. ૨-૮-૦ સભાસદ માટે રૂ. ૧-૧૪-૦

શ્રી ત્રિપષ્ટિ શાલાકા પુરૂષ ચરિત્ર ભાષાંતર.

પર્વ ૧ થી ૭ અને બીજું.

કિંમત રૂ. ૨-૪-૦ પ્રકાશના આલોકને માટે રૂ. ૧-૧૨-૦
સભાસદને માટે રૂ. ૧-૧૧-૦

મુંઢર યાદ્ધિ, ઉચ્ચ કાગળ, ઉત્તમ બાઇડીંગ, શુદ્ધ ભાષાંતર.

આ ચોપાનીયું અમદાવાદ—‘સોવ્લો વર્નાક્યુલર પ્રિન્ડીય ફેસ’માં નથુભાઈ રતનચંદ મારફતીયાએ છાપ્યું.

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

ઢાલરો.

મનુષ્યન્ય પામી કરી, કરવા જ્ઞાનવિકાસ;

નેહયુક્ત ચિત્તે કરી, વાંચી જૈનપ્રકાશ.

પુસ્તક ૨૧ ભુ.

સં. ૧૯૬૧ અપાડ.

અંક ૪ થો.

વ્રતનૃતતા—સૂર્યયશા.

દેહસ્ય સારં વ્રતધારણં ચ ।

ગુરુમહાત્માના ઉપદેશથી, પ્રથમના વાંચનથી અથવા સત્સંગના અમુક વખતે મનુષ્યોનું મન બહુ ઊંચ દશામાં વર્તતું હોય છે, વ્યાખ્યાનમાં ગુરુ મહારાજનો ઉપદેશ અસરકારક શબ્દોમાં સાંભળવામાં આવે અથવા કોઈ હૃદયને ઝોંટે એવી રસિક કથા સાંભળવામાં આવે ત્યારે થોડો વખત મન બહુ આર્દ્ર થઈ જાય છે. એ અનુભવીઓ અવલોકનથી જોઈ શક્યા હશે, અથવા અનુભવી પણ શક્યા હશે આ કિસ્સાંતે ગુણવાન માણસોની નજીકમાં એવી પવિત્ર લગ્ન (atmosphere) હમેશાં રહે છે કે તેઓની સાથે વાતચીત કરવાનો પ્રસંગ ન આવે તોપણ તદ્દન જવા આવવાના પ્રસંગના પ્રભાવથીજ ચિત્તમાં એક જાતની સુવાસ પેદા થાય છે, અને સંસાર અથવા તેના અમુક પદાર્થનું ચર્ચાર્થ રૂપે દર્શન થાય છે. આવા આવા પ્રસંગો મનુષ્યજીવનમાં બહુ થોડા આવે છે, અને આવે છે ત્યારે પણ પ્રાપ્ત મનુષ્યો તેનો પૂરતો લાભ લઈ શકતા નથી. આમ પ્રસ્તુત હકીકત એ છે કે અમોંએ આનંદની પાનકી જેવા આવા પ્રસંગો આવે ત્યારે તેને સમજીને અને પૂરતો લાભ લેવો.

૭૪

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

મોહનું માહાત્મ્ય કહો કે વિભાવદશા તે સ્વભાવદશા થઈ ગઈ છે તેને લીધે થઈ પડેલો મનુષ્યસ્વભાવ કહો, પણ એટલું તો ચોક્કસ છે કે જ્યારે સંસારમાંથી-અથવા તેના કોઈ પણ ભાવમાંથી જાણે આવવાનાં ઘાંઘાં મારવાં પડે છે ત્યારે સંસારમાં રટણ કરવું એમાં કોઈને કાંઈ શિખરું પડતું નથી. તેથી એટલું સ્પષ્ટ છે કે ઉક્ત પ્રસંગો મનુષ્યજીવનમાં બહુ જોાજો આવે છે અને આવે છે સારે પણ ઘણુંખરું તો ઉપર ઉપરની વાતોની મીઠાશમાં સાલ્યા જાય છે. હવે ઉપર કહ્યું તેમ મનુષ્યભવનો અને મજેલ જાન અથવા શક્તિનો સદુપયોગ જોઈ છે કે આવા પ્રસંગે જો વિચારો થાય તે સતત જાગતી રાખવા. મનુષ્યજીવનની સાદૃશ્યતા આ નાના સૂત્રમાં સમાઈ જાય છે.

આ વાત વધારે સ્પષ્ટ કરવાની જરૂર છે. દાખલા તરીકે ચોક્કસ વિદ્યાન વક્તાએ જો કે મોઢા શહેરમાં જઈ સભામાંડપ સમક્ષ ન્યાયસંપન્ન વિભવ અથવા સત્ય વ્યવહાર એ વિષય પર મોટું વ્યાખ્યાન આપ્યું-ભાષણ આપ્યું કે પ્રમાણિકપણા સાથે સત્યવચનથી વ્યવહાર કરનારને બહુ લાભ થાય છે, કદાચ શરૂઆતમાં થોડુંઘણું ખમણું પડે છે પણ પરિણામે તેનો જ નફા થાય છે; તેવી રીતે વર્તન કરનાર ઘણા માણસો સુખી થયા છે. આ પ્રમાણે એ વિદ્યાન વક્તાએ બતાવી આપ્યું. પરિણામ શું થયું. બહાર આવી કોઈ કોઈ વાત કરી કે આજે ભાષણ બહુ સારું થયું. કથા દર્શકો પણ બહુ સારાં આખ્યાં વિગેરે વિગેરે. ઘણાખરા પ્રાકૃત મનુષ્યો અંગે વિરમી જાય છે. આથી વધારે આગળ ચાલનારા માણસો ઘેર અથવા દુકાને જઈ વાત કરે છે અને વધારે ધર્મિક માણસો તો તના અવકાશ વાર્તારૂપે બધું કહી દે છે. પણ વિદ્યાન ભાષણ-વ્યાખ્યાનકર્તાની પ્રશંસા અને કથાનું રસિકપણું એ બેના વખાણ કરવા ઉપરાંત આગળ ચાલનારા કેટલાક માણસો હોય છે. તેઓ આવે પ્રસંગે નિર્ણય કરે છે કે હવેથી આ જીવનમાં અસત્ય કે અપ્રમાણિક વ્યવહાર કરવો નહિ.

આવા શુભ પ્રસંગે જો વિચારો થાય છે તે સહજ - હૃદય પર બહુ સારી અસર કરે છે, પણ મોહને લીધે વિભાવથી થયેલા સ્વભાવાનુસાર આવા વિચારો બંતી રહેવા બહુ મુશ્કેલ છે, અને પૂર્વપુરૂષો મનુષ્યોની આ નજીક સમજી તેઓ પર ઉપકાર કરવા માટે કેટલીક યુક્તિઓ કરી ગયા છે. થયેલા શુભ વિચારોને જાગતી રાખવાની આ યુક્તિ સર્વ પ્રજાઓમાં પ્રચલિત છે. જૈનશાકો તેને પ્રસંગે પચ્ચખ્યાણ કરે છે એટલે કે આખા જીવન

૧ વ્રતદહના—સૂર્યવશા.

૭૫

સુધી અમુક પ્રકારનું વર્તન કરવા માટે મોતે નૈતિક બંધન (moral obligation) કરે છે, બીજા લોકો વ્રત કરે છે તે પણ પરચખખાણુ જેવાજ છે, સુધરેલી પ્રજાઓ અમુક principles એટલે જીંદગીના નિયમો કરે છે, અને ગમે તેવા કષ્ટો પણ તે નિયમને અનુસરવા સુક્તા નથી, આ સર્વનો મુખ્ય મુદ્દો એજ છે કે અમુક શુભ સંસ્થાઓમાં થયેલ મનશુદ્ધિ-વિચારશક્તિ તેજ દશામાં જળવાઈ રહી આખી જીંદગીનો એક ભાગ બની જાય.

વ્રતનિયમની નરહરીઆત ફેટલી છે તે આ ઉપરથી સમજાય છે, અને વ્રતનિયમ જેવું કંઈ પણ ન હોય તો દરેક મને વિકારનો અનુકૂળ પ્રતિકૂળ પંચતના સમારોને વશ રહેલ આ જીવ ગમે તે દિશામાં મરતપણ પ્રવર્તી આખું જીવન બગાડી નાખે એ તદ્દન બનવાજોગ છે, ઘણા માણસોને વ્રત પરચખખાણુ નકામા લાગે છે (imaginary જેવા લાગે છે), પણ તેઓ ઘણો મોટો ઉદ્દેશ છે તે આટલા ઉપરથી સ્પષ્ટ થશે, એટલુંજ નહિ પણ વ્રતનિયમ-પરચખખાણુ જેવું કંઈ પણ ન હોય તો આ જીવન તદ્દન અસ્થિર, ઘડા વગરનું, શુકાન વગરના બદાણુ જેવું બની જાય એ સ્પષ્ટ છે, હુકામાં વ્રતનિયમ સંસારસમુદ્રની સફરે નીકળેલા જીવનવહાણુમાં શુકાનનું કામ કરે છે.

હવે આ શુકાનને જાણવી રાખવું, બગડવા દેવું નહિ અથવા દહાય બગડી જાય તો રીપેર કરાવવું એ વહાણના માલીકની ખાસ ફરજ છે. આ પ્રસંગે એટલું કહેવાતું છે કે જેઓ વ્રતનિયમ વગરના હોય છે એટલે કે જેઓ શુકાન વગરજ વહાણ ચલાવવાની ખુદ્દિવાળા હોય છે તેઓને માટે આ વિષયમાં કંઈપણ જાણવું જોઈ નહિ. હવે શુકાન સાહત વહાણ સાલ્યા પછી પણ ફેટલીકવાર બહુ મુશ્કેલી આવે છે, મનુષ્યને ભાવતું અવલોકન કરનારા કહે છે કે મનોવિકારો અને વ્રતનિયમો વચ્ચે મારામારી ચાલે છે, અને તે વખતે પ્રાણીના મનોબળ ઉપર બધી વાતનો આધાર રહે છે. નબળા વહાણવરીના શુકાનો તે વખતે ભાંગી જાય છે, નાશ પામે છે, અને વહાણ પછી ગમે તે દિશામાં ચાલે છે, મનુષ્યના વહાણવરીના શુકાનો તે વખતે નરા બગડે છે, પણ પાછા તે સુધારી શકે છે; જ્યારે અનુભવી વહાણવરીનું શુકાન બરાબર કામ કરી રહ્યો હોય ત્યારે ગતિ કરે છે, અને સમુદ્રયાત્રામાં બરાબર પાર પહોંચે છે. આવીજ રીતે દહવતવાળાઓ આખા જીવનમાં શુકાનને નરાપણુ બગડવા દેતા નથી.

૭૬

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

બગડવાનો પ્રસંગ આવતાં પહેલાંજ ચેતી જાય છે, આવે છે ત્યારે સાવધ રહે છે, અને ગમે તેવા મનોવિકારોને વશ થતા નથી. આવા વહાણુવટી હોય તેજ દુષ્કર્મનું ગણાય છે.

અમુક નિયમ કર્યા પછી તેમાં પાછા પડવું, તેમાં ઘટાડો કરવો એ બધી નયનાહતી નિશાની છે. ઉત્તમ જીવોનો મુખ્ય ઉદ્દેશ એજ હોય જોઈએ કે પ્રતો ચાકસ વિચાર કરીનેજ લેવા, તેને બરાબર પાળવા, અને તેમાં ભ્રમોશાં વધારો કરવો. ભ્રમોશાં એકદા છુટવા કરવા એ મનનું કામ નથી. જીવનના બિચ્ચ આશયવાળાએ તો જીવનો જોગ અને તેમ ઉત્તમ કરવું; તેને દોરવવાના નિયમો (guiding principles) માં વધારો (progress) કરવો, અને ગમે તેવા ભોજે, ગમે તેટલા ખર્ચે અને ગમે તેવી સ્થિતિમાં શ્રદ્ધા કરેલા નિયમો પ્રાણાનકાંટે પણ મૂકવા નહિ. આવા દૃઢ આશયવાળા જીવનનીજ આ દુનિયામાં કાંઈ પણ નગ્યા છે, બાકી તો અનંત પ્રાણીઓ સંસારયાત્રા કરી આદ્યા જાય છે, અને દુનિયાની સપાટીપર તેઓની કાંઈ ગણના થતી નથી. વળી ઉક્ત ઉત્તમ પ્રકારના જીવનવાળાએતે કાંઈ બધી દુનિયા એક સરખી રીતે માન આપતી નથી; કેટલીકવાર તેઓના વર્તન માટે કેટલાક ટિકા પણ કરે છે, પરંતુ શુદ્ધ મણિ હોય છે તે શુદ્ધજ છે. અપ્રસિદ્ધ, સાદું પણ બિચ્ચ જીવન પૂર્ણ કરવું એ દરેકની ફરજ છે; દરેક માણસ મોટો થઈ શકતો નથી અને થવાને બંધાયેલો પણ નથી, પણ બિચ્ચ જીવન વહન કરવાને બંધાયેલો છે. ઉક્ત પ્રકારના અપ્રસિદ્ધ મહાશયોનું જીવન એજ ખરેખર ઉપયોગી છે, અને મનુષ્યજીવનનો સાર પણ એજ છે.

વળી ત્યારે શુભ પ્રસંગનો લાભ લઈ પચ્ચખ્યાણુ નિયમ સંકલ્પ કર્યો હોય ત્યારે તે જાળવી રાખવો એ પ્રત્યેક પ્રાણીની ફરજ છે; કારણકે પચ્ચખ્યાણુનો કિંચિત્ પણ ભંગ કરવો એ માનસિક અને વાચિક અસત્ય છે; અને મનને છેતરવું એ પણ મહા પાપ છે. દુનિયાની દૃષ્ટિમાં આ પાપ ઓછું લાગે છે, કારણ કે દુનિયાને તેનો ખ્યાલ હોતો નથી, પણ આત્મિક દૃષ્ટિમાં તેની અસર ખડું વધારે થાય છે.

મનુષ્યો પોતાનું જીવન ઉત્તમ મનુષ્યોના વર્તનને અનુસરવું કરવા સાર ધણીવાર ભાવના મૂર્તિ (ideal) - હૃદય સમીપ રાખે છે, અને તે મૂર્તિના વર્તન અનુસાર પોતાનો જીવનપ્રવાહ દોરે છે. અમુક પ્રસંગોમાં

મતદૃઢતા—સૂર્યયશા.

૬૭

ભાવનામૂર્તિવાળું જીવન કેવી રીતે વર્તે છે તેનો વિચાર કરે છે, અને તે શુદ્ધ વિચારે કરીને અટકી ન રહેતાં પરિણામે પોતાનો વ્યવહાર પણ તેવો જ કરે છે, આ પણ એક વ્રતનું વ્રત છે; અને તેમાં દૃઢ રહેવું એ વર્તનને જીવ્ય આશય, ચારિત્રનો પરમ માર્ગ અને પાર્થિવ જીવનની સફળતા છે. સંસારમાં દુઃખ છે એમ કહેવાય છે તે સત્ય છે, પણ એક રીતે તે તદ્દન ખોટું છે. મહાન પુરુષોના ચારિત્રનું અનુકરણ કરનાર, ઉપશમ અને અખંડ શાન્તિથી જંગ્મોના મનને એક પણ મનોવિકાર લાગતો નથી એવા મનુષ્યોને સંસારમાં કશું દુઃખ નથી. તેઓની કમ્પના શુદ્ધ છે, વિચારસક્રિય શુદ્ધ છે, વર્તન શુદ્ધ છે, ચારિત્ર શુદ્ધ છે, અને સવ શુદ્ધ છે. દુઃખ તેઓ પોરે અસર કરતું નથી; કારણ કે ભાવના દૃઢ છે, ઉત્તમ છે, અને તદ્દનુસાર વર્તન ઘટ છે.

દૃઢ ભાવનામય જીવનવાળા મનુષ્યો તદ્દન અપ્રસિદ્ધ રહે છે એમ નથી. કેટલીકવાર દુનિયા તેઓને જાણી લે છે, જો કે તેઓને દાન્યવા વખાણું છે કે તિરસ્કાર છે તે તરફ તેઓનું ધ્યાન હોતું નથી, તેઓને તેની દરકાર પણ હોતી નથી. હરિશ્ચંદ્ર રાજા સત્યની બાબતમાં દૃઢ પ્રતિવાદીઓ હતો તેનું ચારિત્ર જોઈએ તો આશ્ચર્ય થાય છે, અને તેવીજ રીતે જૈનશાસ્ત્રમ અનેક જીવનવ્રતો વાંચતાં એજ ખ્યાલ આવે છે. આસત્ર ઉપકારી વીર પરમાત્મા ઉપર સંગમદેવ વિગેરેના ઉપદ્રવો અને ગજસુકુમાળ, રત્નદંડ, અવંતિસુકુમાળ પરના ઉપદ્રવો અને દૃઢતા-ભાવના કરવા જેવી છે. અત્ર સૂર્યયશાનો વ્રતોત્ત અસરકારક હોવાથી જરા વિસ્તારથી લખવામાં આવે છે.

શ્રી આદિનાથ ભગવાનના પુત્ર ચક્રવર્તી ભરતના નિર્દોષ પૃથ્વી તેના મોટા પુત્ર સૂર્યયશા ભરતભ્રેવની ત્રિખંડ પૃથ્વીનું રક્ષણ કરવા લાગ્યાં આ જીવનમાં વડિલનું શૌભ, દૃઢતા અને ધર્મપર શુદ્ધ આસ્થા મિત્ર થયેલી હતી સંસારજીવનની સાથે મન સંસારથી નિવૃત્ત હતું, પકળની જેમ સંસારથી દૂર રહેતું, અને તે છતાં પ્રગ્નનાં સુખમાધનો તરફ જરાપણ ઓછું ધ્યાન આપતું નહોતું. વિશાળ પૃથ્વી અને બહીરાકાશ સ્ત્રીતો ભરતના સંસારથી પરાધુષ્ય કેવી રીતે રહી શકે એ કાઠને આશ્રય જેવું લાગશે પણ જેઓ વિશુદ્ધ જીવન પાળી આ લોક અને પરલોકમાં વિજયપતાકા દ્રવ્યવા માટે ભાગ્યશાળી થયા નિર્માત થયેલા હોય છે તેઓ આશ્ચર્ય

૭૮

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

સાધી શકે છે. આસ્તિત્વના પૌત્રને એક નિયમ હતો કે અષ્ટમી અને ચતુર્દશીએ પૌપદ્ય કરવો, અને ઉપવાસ કરવો; મતવ્રત કે આખા માસમાં રાત્રીનાર તથા ભોજનત્યાગ કરી શકાય નહિ. તેથી મહિનામાં ચાર દિવસ રાત્રી પકારે ત્યાગ કરી આત્મદશા જન્યુત કરાવી, શુદ્ધ બાળના બાળતી અને પરમાત્મરધાન માટે તૈયારી કરતી. આ નિયમમાં દૃઢ રહેતું એ તેનો સંકલ્પ હતો, અને તે અનુસારજ તેનું વર્તન હતું.

અન્યદા સૌધર્મદેવલોકના ઇન્દ્રનું ભરતક્ષેત્ર તરફ ધ્યાન ગયું, તે વખત જ્ઞાનથી તેણે સૂર્યયશાની દૃઢતા જોઈ, મનમાં વિચાર થયો કે 'આટલી સમૃદ્ધિ યતાં મારાથી એક પણ વ્રત યથા શક્ય નથી, અને આ સૂર્યયશાની દૃઢતા તો ખરેખર પ્રશસ્ય છે.' આ વિચારમાં ને વિચારમાં તેણે મસ્તક ધુણાવ્યું. ઇન્દ્રે બ્યારે પોતાની સભામાં મસ્તક ધુણાવ્યું ત્યારે ઉર્વશીએ પૂછ્યું— "હે સ્વામિન! અચારે યુક્તિથી બરપૂર કાવ્ય કોઇ બોલાવું નથી કે અપસરાઓ મધુર ગીત અથવા સુંદર નૃત્ય કરતી નથી; તેમ છતાં આગે શા પ્રસંગને લીધે મસ્તક ધુણાવ્યું તે સમજાવું નથી, માટે જરા કૃપા કરીને તેનું કારણ કહેશો." ઇન્દ્રે સર્વે સભા સાંભળે તેમ કહ્યું— "આત્મારે મારાં જ્ઞાનચક્ષુ જાગ્રૂપીપના ભરતક્ષેત્ર તરફ લાગ્યાં છે. ત્યાં સાતીક જનોમાં શિરોમણિ શ્રી ઋષભદેવ ભગવંતનાં પૌત્ર અને ચક્રવર્તી ભરતના પુત્ર સૂર્યયશા અયોધ્યા નગરીમાં રાજ્ય કરે છે તેણે અષ્ટમી અને ચતુર્દશીને દિવસે ઉપવાસ અને પૌપદ્યવ્રત કરી સર્વે સંસારી વિષયોનો ત્યાગ કરવા નિશ્ચય કર્યો છે. આ બાબતમાં તેનો નિશ્ચય એટલો દૃઢ છે કે દેવતાઓ પણ તેને ચળાવી શકે તેમ નથી; ગમે તેમ થાય તોપણ સૂર્યયશા પોતાની દૃઢતામાંથી ખસે તેમ નથી. તે જાણીને મને ચમત્કાર થવાથી મેં મસ્તક ધુણાવ્યું છે." આ વચન સાંભળી ઉર્વશી વિવેકની ખાતર સામે ઉત્તર તો આપી શકી નહિ, પણ મનમાં વિચાર કરવા લાગી કે 'સ્વામીપણુ આવું છે. એક મનુષ્યના વખાણની પણ હદ હોય છે. સાત ધાતુથી બનેલા શરીરમાં રહેનાર મનુષ્ય મારા જેવી અથવા રંભા જેવીના ગાયન આગળ શું ટકી શકનાર છે! ગમે તેવો દૃઢ મનુષ્ય પણ તે પ્રસંગે પોતાનો વિવેક ભૂલી જાય એમાં નવાઈ નથી. તેથી ઇન્દ્રનું વચન ઝાંટું પાડવા આ વખત તો ખરાખર યુક્તિ લગાવીને સૂર્યયશાને તેના નિયમથી બ્રહ્મ કરી દઉં તોજ મારું નામ ઉર્વશી ખરું.' આવો વિચાર કરી રંભાને બોલાવી. બ્યારે સ્ત્રીઓ એક બા-

ખતદહતા—સૂર્યયશા.

૬૯

ખતમાં નિર્ણય કરે છે ત્યારે પછી તેમાંથી પાછી હઠતી નથી, અને સ્ત્રી-સહ એવા પ્રકારનો છે કે તેમાંથી તેને અટકાવવાનો પ્રયાસ નિરર્થકજન ગાય છે. રંભાને સમજતી સાથે હજીને ઉર્વશી મનુષ્યદેહ ધારણ કરી પૃથ્વી પર આવી.

અગોળના નગરની રાણીપમાં શ્રી આહિનાથ પ્રભુનું ભરતગદીએ કરાવેલું ચુંદર ચૈલ હતું. ચારે તરફ વિશાળ ઉદ્યાન હતું, અને વચ્ચે આલૌકિક કારીગરીવાળું ગગનતળનો સ્પર્શ કરતું મંદિર હતું. ઉત્તમ પોશાક અદ્ભુત રૂપ, અલૌકિક ક્રાંતિ, હાથમાં વીણા અને પગમાં નેહર પહેરી મનુષ્યણીના રૂપમાં રંભા અને ઉર્વશીએ પ્રભુ સન્મુખ ગાન કરવા માંડ્યું. ગાયનકળાનો ખુબી એવી છે કે તેના રસમાં પડેલ પ્રાણી પોતાની ભૂતને પણ ભૂતી ખાય છે. રંભા ને ઉર્વશીનું ગાયન સાંભળી પક્ષીઓ પણ સ્તબ્ધ થઈ ગયા. વખત જતો ગયો તેમ ગાયનમાં મીઠાશ વધતો ગઈ.

આ સમયે અશ્વક્રીડા કરીને સૂર્યયશા પાછા આવતો હતો. ધર્મ સન્મુખ થયે પોતાની શારીરિક કસરતને પણ ચૂકતો નહોતો. મંદિર નજીક આવતાં મંદિરનું સ્મરણ થયું. પ્રભુને વંદન કરવા તે તરફ અશ્વને ગતિ આપી. જેમ જેમ નજીક આવતો ગયો તેમ તેમ મધુર નાદ કર્ણ પર આવવા લાગ્યો. મંત્રી અને સૈન્ય સાથે હતું, તેઓ પણ કર્ણસુખ અતુભ વવા લાગ્યા. અશ્વો પણ સ્થિર થઈ ગયા. આ વખત સૂર્યયશા પોતાના મંત્રીને કહે છે કે “મંત્રિન! મોહરસના સાગરની ભરતીએ વાપો. હોય તેમ સૈનિકો આજવાને અશક્ત થઈ ગયા છે. આહા ! જગતમાં અનંત સુખનો હેતુ નાદ છે. નાદ અનંત સુખનો આધાર અને દુઃખનો સમર્થન ધાતક છે. નાદથી દેવ સંતુષ્ટ થાય છે, નાદથી ધર્મ ઉત્પન્ન થાય છે. નાદથી રાગનો અર્થ સધાય છે, અને નાદથી સ્ત્રી પણ વશ થાય છે. આ નાદ જો ગુરૂના યોગથી અનંતપણે કર્યો હોય તો હેલામાત્રમાં પરમાનંદ સુખને પણ આપે છે. આલો, આપણે પ્રભુને નમીએ, અને નાદસુખ પણ અનુભવીએ.” આમ વિચારી સૂર્યયશા દેરાસરમાં ગયો, પ્રભુને નમ્યો ને સ્ત્રીઓને જોઈ સ્તબ્ધ થયો, વિચારમાં પડી ગયો, અને વારંવાર તેઓ પર દૃષ્ટિ નાખી બહાર નીકળ્યો. બહાર ગેસી મંત્રીને તેઓનું કુળાદિ પૂછવાની આજ્ઞા કરી. મંત્રીએ તેમની પાસે જઈ કેટલાક સવાલો કર્યા, ઉત્તરમાં રમણીઓએ જણાવ્યું કે “તેઓ વિચારની પુત્રીઓ છે, નાનપણથી નાદકળામાં શીખે ધરાવનારી છે, કુંવારી છે, પિતાએ ગોપ્ય વર

૮૦

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

શોધ્યો પણ મળ્યો નહિ તેથી તે દરેક અર્હત ચૈત્યોની યાત્રા કરવા નીકળી છે. 'આ વાત દરમીયાન મંત્રીએ જરા કહી નાખ્યું કે 'સૂર્યયશાને અને તમારો સંગમ શ્રેષ્ઠ છે, કારણ કે તેઓ ભરતચક્રીના પુત્ર છે; બળવાન, કુશળ, સૌમ્ય અને સદ્ગુણી છે.' આના ઉત્તરમાં રમણીઓએ પણ જાણવી દીધું કે 'અમે તો સ્વાધીનપતિ (પોતાનું કંઈ કરે તેવો પતિ) વિના જીવનને વરવા ઇચ્છતી નથી. ' રાજની સંમતિથી મંત્રીએ તેઓને કહ્યું કે " રાજ હમેશાં તમારાં વચનને માન્ય કરશે, તેમ છતાં અન્યથા કરે તો મારે તેનો નિષેધ કરવો. " શરત કમુલ થઈ, આદીશ્વર પ્રભુની સાક્ષીએ પાણિગ્રહણ થયું. સૂર્યયશા સંસારમાં ખુંચી ગયો, દરેક સ્ત્રીઓએ તેને દ્વિસાચ્યો, રાજ્યકાર્ય-પ્રગ્નધર્મ ચૂક્યો, ધર્મ અને અર્થ કરતાં કામપુર-પાર્યને મુખ્યતા મળી; એ રીતે પૂર્ણિમાએ થયેલા લગ્નને સાતદિવસ વ્યતીક્રમ્યા.

સાતમને દિવસે રાજા ગવાક્ષમાં ખેડ છે ત્યાં ઉદ્દયોપણા થઈ કે "આવતી કાલે આષ્ટમીપર્વ છે, મારે તેનું આરાધન કરવા સર્વેએ આદર સહિત તત્પર રહેવું." જૈનરાજ્યનો આ પ્રભાવ કેવો આનંદદાયી છે! આખા રાજ્યમાં દયા ધર્મ અને જિનબંધિત થાય એ દિવસો તો ગયા. પોતાનું વ્રત સંભારી આપનાર આ ઉદ્દયોપણા સાંભળી સુન્દરીર ચોર્યો, પણ હવે તેનું મન નિરંકુશ નહોતું. રંભા અને ઉર્વશીએ તરતજ હથિપારો (માનસિક) સજ્જ કર્યા. રાજાને પૂછ્યું કે 'આં ઉદ્દયોપણા શેની થાય છે ? ' સૂર્યયશાએ કહ્યું-“ પિતામહે અષ્ટમી અને ચતુર્દશી એ મહાપર્વ કહ્યાં છે, પિતાએ તેનું આરાધન કર્યું છે, અને મેં પણ તે ધારણ કર્યાં છે. આ બંને પર્વો અડિત ન થાય તો તેના આરાધનનું પુણ્ય સ્વર્ગ અને મોક્ષને આપે છે. આ પર્વોમાં ગૃહવ્યાપારનો ત્યાગ કરવો અને સ્નાન, સ્ત્રીસેવા, ક્તેશ, હાસ્ય, માતસર્પ, ક્રોધાદિ કપાય, મમતા, પ્રમાદ વિગેરે કાંઈ પણ કરવું નહિ. તે દિવસે ઉપવાસાદિ તપ કરવો અને શુદ્ધ સમીપે રહેવું. મારો આ દૈનિક નિશ્ચય છે, અને સોફોનું તે પર્વના આરાધન તરફ ધ્યાન ખેંચવા સારું દરેક સાતમે અને તેરશે મારી આજ્ઞાથી આવો પટહતાદ કરવામાં આવે છે. ”

હવે ઉર્વશીએ પોતાનું રૂપ પ્રકાશ્યું. રાજાને પ્રથમ તો સામ વચને સમજવવા લાગી-“ સ્વામી ! આપને આવું રાજ્ય, આવું રૂપ અને આવી ભોગની જોગવાઈ છે છતાં મિથ્યા તપકટ કરી શુંકામ શરીરને કટ આવે છે ? કૃત્તિ પ્રમાણે ભોગ ભોગવો, ફરીવાર આવો જોગ ક્યાંથી મળશે ?

વ્રતહતા—સૂર્યવશા.

૮૧

માટે મારું માનો તો હાલ તો સુખભોગ ભોગવો, નહિતો પછી પસ્તાશો.” સૂર્યવશાને આમાં નાસ્તિક તુલ્ય વચનો સાંભળી તુરત ક્રોધ આવી ગયો, અને જોગ ધર્મ સન્મુખ જવો આવા પ્રસંગોમાં આવેશમાં આવી જાય છે, તેમ તે ગુરૂસા કરીને બોલ્યો—“અરે અધમ સ્ત્રી ! તારા કેપ, આતુર્ય અને વિદ્યાને ધિક્કાર છે ! તને ધર્મપર પ્રેમજ નથી. સર્વ વસ્તુ તપથી મળી શકે છે. મનુષ્યના કે રાજ્ય તેનાથીજ મળેલાં છે, માટે તેની જોગવાઈ છે ત્યારે ધર્મ કરી લેવો જોઈએ. ધર્મ ન કરે તેને પશ્ચાત્તાપ થાય છે, તેથી મારા વડીલે બતાવેલું આ વ્રત પ્રાણ જતાં પણ હું તો છોડીશ નહિ.” રાજા મારતો હતો કે આટલેથી વાત ધીમી પડશે, પણ ઉર્વશી હવે ખાલી નીકળી અને બોલી—“રાજન્ ! આગે પૂર્વકર્મના પરિપાકથી આપને વર્ષા તેમાં અમારી ભૂલ થઈ. અમે સુખ અને શીલ જીવે ગુમાવ્યું. આપ સાત દિવસમાંજ પોતાનું વચન વિસરી ગયા તો અમારું સુખ નાશ પામ્યું. હવે જીવનું નકામું છે, માટે અમારે સાર ચિંતા ખડકાવો.”

રાજાને તો આ વાત જાણી બારે પડી; વચન જાય તે પણ ખોટું અને વ્રતનાપ તે તો સર્વથા ખોટું, તેથી જરા ધીમો પડી બોલ્યો—“હું સ્ત્રી ! તારે જોઈએ તે બીજું માગી લે, પણ મારું વ્રત તો છુટશે નહિ. તારે જોઈએ તો બંધાર, રાજ્ય કે સર્વસ્વ લઈ લે, પણ જેમાં ધર્મનો વિનાશ થાય તેવું કાર્ય મારી પાસે કરાવીશ નહિ.” ઉર્વશી બોલી—“વચન પાળવું એ તો સારું છે; પણ આવું સામાન્ય કામ કરી શકતા નથી તો રાજ્ય શું આપી શકશે ? તે છતાં અમારા વિદ્યાધર પિતાના અધ્યર્થનો અમે દર-કાર કરી નથી તો પછી તમારું રાજ્ય અમારે શું કામનું છે ? કારણ કે તેમાં કાંઈ અમારું વચન રહેતું નથી. છતાં એ આપનાથી નજીબને તેમ હોય તો આ યુગાદિ પ્રભુનો પ્રાસાદ ભાંગી નાખો.” આ વચન સાંભળવાથી તો સૂર્યવશાના ક્રોધનો પાર રહ્યો નહિ. પોતે કરેલા હાનિપર અંતઃકરણથી તિરસ્કાર થયો, અને મૂંઝા આવી ગઈ. ધર્મપર દૃઢ શ્રદ્ધાવાનને ધર્મકલ્પ આવે છે ત્યારે આવીજ સ્થિતિ થાય છે રાજા થોડીવારે સાવધ થયો અને બોલ્યો—“અરે અધમસ્ત્રી ! તમારી બોલી ઉપરથી તમારા કુળની અધમતા જણાઈ આવે છે. તમે વિદ્યાધરપુત્રી નથી, પણ સાડાલપુત્રી જણાઓ છો. પણ હવે વધારે બોલવું ઉચિત નથી. ધર્મનો નાશ ન થાય એવી કાંઈ પણ વસ્તુ માગી લો. રાજ્ય, અધ, ગજ અને રત્નોદિ સર્વે જાય

૬૨

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

તોપણ અને પ્રાણનો નાશ થતાં પણ પર્વનો કે જિનપ્રાસાદનો લોપ
હું નહિ કરું.”

છેવટે ઉર્વશી જોતી—“આમ એક પક્ષી એક વાત કહ્યો હો
તમને ઉચિત નથી, તેમાં આપનું બૂણ નથી. કતાં હવે છેલ્લું કહું છું.
જો એ જાતે વાત જાને તેમ ન હોય તો આપના પુત્રનો આપના હાં
શિરસ્થાન કરો.”

આ વચન સાંભળી રાજાનો મનમાં હેબત લાગી ગઈ, આખા સ્ત્રીક
ઉપર તિરકાર થઈ ગયો; પણ બીજને રસ્તો ન હોવાથી અડધા દાયમાં
છોડે જોઈયો—“હે સ્ત્રી! આ પુત્ર મારાથીજ ઉત્પન્ન થયો છે તો તેને
હવે મારું મસ્તક તારા હાથમાં આપું છું.” આમ કહી અડધા કિશોરી કે
નમાવી રાજાએ અડધા ચલાવ્યું. ઉર્વશીએ પોતાની શક્તિથી અગ્નિ થઈ
જાંઘી લીધી. રાજા નરીત અડધા લેવા ગયો, એટલે ઉર્વશીએ અને રાજાને
પોતાનું દૈવીસ્વરૂપ પ્રકાશ્યું, અને જોતી—“હે સત્યવત શિરોમણિ! આ
પત્નિ સત્ય અને ધૈર્ય બેદ છે. આમે પ્રાણત્યાગે પણ વ્રતત્યાગ કર્યો નહીં
તેથી કદી આપની પ્રશંસા કરી તે ઉચિતજ છે.” આમ અનેક પ્રકારે
ખાણ કરી કેટલીક વસ્તુઓ બેટ કરી તે સમજીઓ સ્વર્ગમાં ગઈ.

અત્ર પ્રબંધ પૂરો થયો. ‘ધર્મને અર્થે પ્રાણનો ત્યાગ કરવો પણ પ્રાણ માટે ધર્મ
નો ત્યાગ કરવો નહિ.’ એ સૂત્ર અત્ર સાર્થ થયું. વ્રતપરદરતા રાખવી બેઠકો. ઉ
મચરિત્રવાનનો આજ્ઞ માર્ગ છે. આ દૃષ્ટાંત શાસ્ત્ર પ્રસિદ્ધ છે. આમાં બીજાં પણ
અનેક દૃષ્ટાંતો છે. મોક્ષગમન માટે દૃઢવ્રત એ ખાસ જરૂરનો વિષય છે. સારા સાર
વમાં થયેલ શુભ ગનોત્તરિનું બની રહેવું એ વ્રતથીજ થઈ શકે તેમ તે
એક શ્લોકમાં કહે છે કે “ધર્મનું આખ્યાન (ખાખણ) શ્રવણ કરતાં, સંજ્ઞ
નની ગોળીમાં, સ્મરણને અને રોગીપણામાં મનુષ્યના બે બુદ્ધિ થાય છે
બુદ્ધિ જે નિશ્ચય રહે તો સંસારના બંધનથી કાણુ મુકાય નહિ ?”
બુદ્ધિને નિશ્ચય કરવાનું કારણ વ્રત છે, અને તેની દરદરતો શુભ સાથે અ
વી જાય તો પક્ષી આ વિષયમાં અહ્યુત આશર્ય નજરે દેખી શકાય. આ
ઉદ્દેશ એજ છે કે પ્રથમ સારા પ્રસંગો પાડવા, તે વખતે દર સંવરણી કર
વા અને પક્ષી સિંદની જેમ તેમાં દૃઢ રહેવું.

જૈનિક.

પ્રવાસ વર્ણન,

૯૩

પ્રવાસ વર્ણન.

(અનુસંધાન પૃષ્ઠ ૬૪ થી)

વીરમગામ.

જામનગરથી નીકળ્યા બાદ મેરથીમાં પ્રવેગ ચાલતો હોવાથી મેરથી, મોકોનેર અને રવાન. પહોંતાં મૂકી વડવાજીકાંપ થઈને વીરમગામ જવું થયું. અહીં ઉતરવાનું ખાસ કારણ એ હતું કે શ્રીમદ્ધર્મચિંજયજી જૈન પાઠશાળા, બનારસની વાર્ષિક મીટીંગ દ્વારજનવદિ ૩ ની હતી તેમાં હાજર થવાની જરૂરીયાત હતી. આ પાઠશાળામાં વ્યવસ્થાપક કમીટીમાં ૪૦ ઉપરાંત મેમ્બરો હોવા છતાં અને બહુ દિવસ અગાઉ આમંત્રણપત્રિકા મોકલાવ્યા છતાં બહારગામથી માત્ર એ ત્રણ ગૃહસ્થોજ પધાર્યા હતા. વાર્ષિક જનરલ સભાનું કામ રીતસર દ્વારજનવદિ ૩ ને કરવામાં આવ્યું હતું. શેઠ બેઠાભાઈ દેવદાસજી મોહનિવાસીના પ્રમુખપણા નીચે મીટીંગ મળી હતી. કમીટીના ગૃહસ્થો ઉપરાંત ત્યાંના સંઘમાંથી કેટલાક ગૃહસ્થો પધાર્યા હતા. સંજલ ૧૯૫૦ નો વાર્ષિક રીપોર્ટ સદરહુ પાઠશાળાના એ. સેક્રેટરી શાસ્તર રતનચંદ મુળચંદ તથા વાર્ષિક હિસાબ પરી. છાટાલાલ શ્રીકમદારે વાંચી સંભળાવ્યો હતો. તે કમીટીએ પસાર કર્યો હતો. નવા વર્ષ માટે બજેટ પસાર કરવામાં આવ્યું હતું. મેમ્બરોની સંખ્યામાં કેટલાએક લાયક માણસોનાં નામે ઉમેરવામાં આવ્યાં હતાં; અને બીજા કેટલાએક જરૂરના હરાવો કરી મીટીંગ બરખાસ્ત થઈ હતી. આ કમીટીનો રીપોર્ટ છપાવાનો હોવાથી તેમાં થયેલા હરાવો સંબંધી વધારે લખી લખવામાં આવી નથી.

બનારસમાં રજવાંચલી આ પાઠશાળા મુનિમહારાજ શ્રી વૃદ્ધિચંદ જી અહારાજના શિષ્ય મુનિરાજશ્રી ધર્મચિંજયજીના પ્રવળ પ્રયાસનું પરિણામ છે. એઓ શાંતેજ ત્યાં રહી ને રાજ્યમાં તનમનથી રાત્રિ દિવસ પયારા કર્યા કરે છે. વિવાર્થજીને દરેક પ્રકારની સહાય આપવામાં આવે છે. વિદ્યાન શાસ્ત્રીએ અભ્યાસ કરાવવા માટે રાખવામાં આવેલા છે. તેમના પગારનું તથા રસોડા વિગેરેનું ખર્ચ માસિક રૂ. ૫૦૦) ઉપરાંત છે. થોડા

૯૪

શ્રી જૈન ધર્મે પ્રકાશ.

વખતમાં એ પાઠશાળાએ ત્યાંના વિદ્વાનોની સારી આદતના મેળાવી છે. તેઓ એને માટે સારી આશા રાખે છે. આપણે ઈસ્કોએ છીએ કે સદરહુ પાઠશાળા ફોન્ડેશન થાઓ, અને મુનિરાજ શ્રી ધર્મવિજયજીનો પ્રયાસ અમોરિયતિને પામે.

ઉદેપુર સ્ટેશન.

વીરમગામથી કેશરીઆછની યાત્રા કરવા જવા માટે ઉદેપુર સ્ટેશન ઉતરવું પડે છે. રેલ્વે સ્ટેશન ૩. ૫-૫-૦ થાય છે. વીરમગામથી આખું ન જનરતાં પડેદારે જનરતાં ત્યાંથી પરસારી રતલામ સુધીના ટ્રેન મળે શકે છે. રતલામથી ટ્રેન બદલવી પડે છે. ત્યાંથી સીતાદેવ સનિના ૧૦ વાગે જવારે છે. ત્યાં સ્ટેશન ઉપર રાત્રિ રહી સવારના ૬ વાગે આજની ટ્રેનમાં એક ઉદેપુર ૧૨ વાગે ઉતરાય છે કેશરીઆછ જવા માટે સ્ટેશન પરજ ગાડીએ અને ટાંગા (ઘોડાગાડી) મળી શકે છે. બાગનો રીવાજ એક સરળો નથી એકગાડી છ ઉભારને એસારે છે અને આવવા જવાના (કેશરીઆછમ વળુ દિવસ રહેવાની સરતે) છ રૂપીઆથી બાર રૂપીઆ સુધી લે છે એવાના વખતમાં બાકું વધે છે. જાકીના વખતમાં છ સાત રૂપીઆ ભેરે છે. એકગાડીએ ઘણે બાગે માર્ગમાં બે રાત્રિ કરે છે. ટાંગાવાળા એક રાત્રિ લે છે. બે પ્રવાસમાંજ આવે તે ટાંગાવાળા તે દિવસેજ સાંજે પહેાચાડે તેમ સારા બગદારના ગાડી વળુ એકરત્રિ કરીને પહેાચાડે છે. માર્ગ સુમા ૧૬-૨૦ ગાક છે. માર્ગમાં નવ જગ્યાએ આપતાં ને જતાં એકા આપવું પડે છે. તેનો દર એકસ બાંચે છે. દાકુન વધે ૮ ના મેળા ઉપર એક અઢી આપવી પડે છે. તેનો ખર્ચ એવાનાં માથે મૂકાય છે. દરેક માર્ગે આવવા જવાના મળી સુમારે ચાર રૂપીઆ એકાના શાય છે. આ તરફ ચલણ સીતાદેવ રૂપીઆનું હોવાથી અને તેનો કામિત સુમારે તેર આત કલદાર (મુંબજગરા) ની હોવાથી તે રૂપીઆ તેમજ તે ચલણના દાગિલા કે જે એક સીતાદેવ રૂપીઆના ૨૫૫ અથવા તેની એકા વગા મળે છે તે સાથે રાખવાના જરૂર છે. કેમકે તે વૈશા આવવાથી એકાદાર વીત લોકે સાંજે સમજ શકે છે અને કલદાર થાય છે.

કેશરીઆછ.

કેશરીઆછનું તીર્થ ઉદેપુરના સરખના તાળામાં છે. આગળ નામ

પ્રવાસ વર્ણન

૮૫

પુણેષ છે તેની માલીકી તે તીર્થનીજ છે. તે તીર્થનો વહીવટ કરવા માટે એક કમીટીનું બંધારણ કરેલું છે પણ તે હાલ નામનુંજ થઈ પડ્યું છે. કોઈ વખત કમીટી મળતી નથી અને વહીવટની સંભાળ લેતી નથી. તે કમીટીના પ્રમુખ તરિકે અથવા ઉદેપુર રાજ્ય તરફથી ધર્માદા-દેવાવધો વિગેરે પાતા સંભાળના માટે રાણેલા ખાતાના અધિકારી તરીકે હાલના દીવાન સાહેબ કાઠારી બખતસિંહજી તે તીર્થના વહીવટની પણ સંભાળ રાખે છે. તેજ્ય તરફથી એક અધિકારી જેને દરેગા કહે છે તેને નીમી તે માફકામાં જાતે છે. તે તમામ વહીવટ સંભાળે છે અને દરેક કામ પોતાના ઉપરી તરીકે રાજ્યની અથવા દીવાન સાહેબની મંજુરી અનુસાર કરાવે છે. દીવાન સાહેબ જાતેજે આવનાર છે. તેઓ સાહેબ હાલમાં દુકક મર્મ પામતા હોવાથી તીર્થની સંભાળ તરફ ઓછું ધ્યાન આપે છે અથવા ઉપેક્ષા કરાવે છે એમ કહેવામાં આવે છે. તેઓ સાહેબની મુલાકાતનો જાણ મળતાં આ તીર્થ સંબંધી વર્ણન વાત થઈ; તેને પરિણામે એમ સમજાયું કે તેઓ બહુ પિત્રદાણ છે, તીર્થ તરફ તેઓ સાહેબની કાંઈક સાચાણી પણ છે પરંતુ બહુ વખતથી ત્યાં જવાયું નહીં હોવાથી તેમજ બીજાં કેટલાક કારણો હોવાથી કાંઈ થઈ શકતું નથી. આ તીર્થનો વહીવટ ખરી રીતે કહીએ તો રાજ્યના હાથમાંજ છે. આપણા સમુદાયનો ખીલકુલ કમળો કે માલેકો જેવું દેખાતું નથી તેનું કારણ માત્ર ઉદેપુરના અને ખીજાં શ્રી સંઘની એ સંબંધમાં ઉપેક્ષા છે તેજ જણાય છે.

આવક મળનલાલ પુંજવત અને ભદ્રમીચંદજી દીપચંદજી ઇતીહાસ સંભાળ રાખે છે પરંતુ સમુદાયની એકતા વિગેરે ન હોવાથી તે તરફનો સંતોષ ઉત્પન્ન થાય તેજ નથી.

શ્રી કલકત્તા નિવાસી આવક વલ્લભજી હીરજીએ ત્યાં પુષ્કળ સ્ત્રીની ખાતું તથા ખીજા વસ્તુઓ મોકલાવેલી છે. આંદોની પાકખી તથા અષ્ટમંગળ દુશ્યા છે અને દેરાસરમાં સુંદર કાચકામ તથા રણકામ કરવા માટે કાચ તથા રંગ વિગેરે મોકલેલ છે. તે સંબંધી તમામ કામ આવક મળનલાલ પુંજવત મારફત આવે છે. પુણેષ ગામની બહાર નજીકમાંજ કાઠારીઆજના પગમાં છે તેની દેરીમાં વાલું સુંદર કાચકામ થયેલું છે અને ત્યાં સુમારે બે ત્રણ લગ્નર રૂખીઆનો ખર્ચ કરવામાં આવેલો છે. કામ ખેત કાચક છે. દેખાવ બહુ રમણિક થયેલો છે. દેરાસરજીમાં પણ એવુંજ

૮૬

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

કામ થાય તેમ છે પરંતુ સત્ય તરફથી તે કામ તથા રંગકામ જો કરાવવામાં આવેલું છે. કોરેલા કામ અને આવેલો રંગ બગાડી બચ છે જ તે બાળત ધ્યાનમાં લેવામાં આવતી નથી. ખર્ચ કરનાર પરબારી દોષ છતાં કામ ન થવા દેવું તે કંટાળું બહુ ખેદકારક છે! કોરેપુરના સત્યાગ્રહી કારીઓએ તેમજ શ્રી સંઘે આ બાળત વસ્તુ આપવાની વ્યવસ્થા છે.

કાશ્યપ વદિ ૮ શ્રી ઋષભદેવજીની જન્મતિથિ હોવાથી તે દિવસે ત્યાં મોટો મહોત્સવ થાય છે—મોટો વરધોટો ચડે છે અને તે બધા ર મગલાંજી બપ છે. સત્ય તરફથી વરધોટા માટે ખાસ લાથી, થોડેવાળ પાયદળ લસકર અને તોપ વિગેરે ત્યાં આવે છે. એ વરધોટાને ત્યાં સ્વા કોંડવામાં આવે છે. તે સ્વારી જોવા લાયક હોય છે. બરાબર તેજ તક જી જવાનું થવાથી તે જોવાનો લાભ મળી શક્યો હતો. સ્વારી બપોર પક મગવામાં આવી હતી. મુખ્ય મંદિરજીથી સ્વારી આવતાં ૧૨ તોપ કો વામાં આવી હતી. તોપ બે હતી તેનો સામાન બોઝપર લાવેલો હતો. સ્વાઈ માં પ્રથમ પુતળી અને ધ્યનચો લુકત કરતા બે દીર્ઘધ્વનને, પછી લા ઉપર જરીતું નીશાન, બે તોપો, નગારાં નિશાનની બે જોડ, રસાલાના ૨ સ્વાર, ઇન્ફાંટોનું બેંડ, ઇન્ફાંટોના સીપાઈઓ ૫૦, મંદિરજીના સીપાઈઓ ૬૦, મંદિરજીનું બેંડ, કોતલના મુશોબિલ બોઝાઓ, મોટી જીભાઓ ૨ રૂપાના અષ્ટમંગલિક, સાગન ટોળા, બાદ છડીઓ, આગરો, સર્પમુખા, પાઉંબર છત્ર અને મોટા પંખાઓ સહિત પંચતીર્થી લુકત સાંઢીની ૫ ખી, પાછળ લામણુદીપાટો અને સાંઢીના મેર લઈને આવતો સ્ત્રીવર્ગ— પ્રમાણેની મોટા કાઠમાઠ સાથે આવતી સ્વારી પગલાંજી ચઢ હતી. ત્યાં સ ત્ર અને અટપ્રકારી પૂજત કરી બાદ સ્વારી પાછી ફરી હતી. ત્યાં પાંદુર પાછી ફરતાં અને મંદિરજી પહોંચતાં—એમ ત્રણ વખત પણુ ૧૨-૧૨ તો ના અવાજને થવા હતા. યાત્રાળુઓ ઉપરાંત સંખ્યાબંધ બીજા લોકો રંગ કરતા આવેલા હોવાથી માણસોની જીડ પાસાતાર હતી. એકંદર રીતે ર રી જોવા લાયક ચડી હતી.

આઈ મુળનાયકજી શ્રી ઋષભદેવજીની મૂર્તિ રમત પર્ણી છે અને પક્ષ ક્રેશર ચડતું હોવાથી ક્રેશરીઆજીના નામથી જાળખાય છે. દલ રૂપીઆનું ક્રેશર ચડે છે. મુળ નાયકજીની આંગળી લોહાનકિત મોરી મિ તની છે, તે ચડે છે ત્યારે ત્યારે બાળત મકડમાળ થઈ રહે છે. જરૂર

પ્રવાસ વર્ણન.

૮૭

પ્રભુને અડાવવામાં આવતા નથી પરંતુ કચ્છોટ વિગેરેના આકારથી મૂર્તિ ચિત્રાંશરી છે. બાંકી બાવન ગિનાલક વિગેરેમાં ઘણી મૂર્તિઓ છે તે વિષે કોઈ નિર્ધાર થઈ શકતો નથી. મંદિરોમાં પેસતાં ગયા હાથપર શ્રી જગદ્ગુરુ પાર્શ્વનાથજીનું મંદિર છે. એ મૂર્તિ ખાસ ચેતાંજસઆર્ય પ્રતિષ્ઠિત છે તેવા લેખ પણ મૂર્તિ નીચે છે. આ મૂર્તિ પણ સુંદર અને પ્રભાવિક છે.

આ તીર્થ અગ્નિશાયકની વૃત્તિવાળું હોવાથી ત્યાં યાત્રાળુઓ દરેક પુષ્કળ આવે છે. આવક સારી છે. ખર્ચ વ્યવસ્થા વિનાનું છે અને કેટલુંક તદ્દન કાઠી નાખવા જેવું છે. મંદિરની ઉગળામણ બહુ ઓછી છે. કારણ કે મંદિરની મરામતમાં યત્નકૃત ખર્ચ કરવામાં આવતો નથી. અહીંના ઉપજાવેલ ખર્ચ વિગેરેની ઘણી માલિકી મેળવી છે પણ તે બાળત ઉપર સક્ષ આપનાર કોઈ ન હોવાથી અહીં વધારે લખાવું નકામું છે.

ઉદેપુર.

કેશરીઆજીથી પાછા ઉદેપુર આવીને જે તરફ જવાનું હોય તે તરફ જતા છે. એક રસ્તો ખેરવાડની ધાવણી તરફ છે પણ તે તરફ ગમના-ચમન બહુ ઓછું થાય છે. ઉદેપુરમાં ગિનામંદિર ૩૪ છે. કેટલાંક મંદિરો તે બહુજ રમણિક અને ખાસ દર્શન કરવા લાયક છે. દરવાજા બહાર ચોમાનમાં શ્રી પદ્મનાભજી (આવતી ચોળીશીના પ્રથમ તીર્થકરનું) મંદિર બહુજ વિશાળ છે. આખા વિદેશવાનમાં આવતી ચોળીશીના પ્રભુનું આ એકજ મંદિર છે. મૂળનાથકથના બિંબ બહુ મોટા છે. બીજા ચાર બિંબ પણ બહુ મોટા અને સુંદર છે. આ મંદિરને લગતા બીજા ૩ મંદિરો છે. શહેરની અંદર કેશરીઆજી (નકપભદ્રેવજી) નું તથા લાડીમાં નકપભદ્રેવજીનું, ગોડી પાર્શ્વનાથનું અને શીતળનાથજીનું મંદિર વિશાળ છે. વિન્નહુરા પાર્શ્વનાથજીનું મંદિર નાનું પણ સુંદર છે. એકંદરે દરેક મંદિર દર્શન કરવા લાયક છે. આ શહેરમાં બીજું પણ જોવા લાયક છે.

અહીં એક ટેનશાળા સ્થાપન કરવામાં આવેલી છે અને એક કોન્ક્રેટ કમીટી નીમણેલી છે. તેના આયોગોને એકલા કરી કોન્ક્રેટ-સના સંવર્ધમાં અસરકારક શબ્દોમાં કહેવામાં આવ્યું. તેમણે સુકૃતભંડારની ચોળના સાર કરી છે એમ વળણાવ્યું અને તે પ્રમાણે ઉપરાવવાનું કામજ બાંધવામાં છે એમ કહ્યું તેવા તે બાળનસર વધારે કહેવાની વૃત્તિ રહી ગઈ.

૬૮

શ્રી જૈનવર્મ પ્રકાશ.

અનેના દાવાન આજેના કૌશલી બાળકનચિ હુલ્લી ચાકાકાતો લા
અવામાં બીજી ધણી વાતોની સાથે કેસરીઆજી તૈય સંબંધી તરતમ અ
અણો નિવેદન કરવામાં આવી, જેના ઉત્તરમાં તેઓ સાહેબે તે બાળક
ચોખ્ખા ધ્યાન આપવા કહ્યું.

ચીતોડ.

ઉદેપુરથી આ તરફ આવવામાં ચીતોડ આવતું પડે છે. આવતાં રેલ
ચાર કલાકનો રસ્તો છે. સ્ટેશનથી શહેર બે માઈલ દૂર છે. શહેરની આ
બે દેરાસર છે. શહેરને લગતો ચીતોડનો પ્રાચીન કાસો ડુંગર ઉપર
બળદગાડી તથા ધોડાગાડી ઉપર ચડી શકે છે. ઘેરોના લાંબો ચડવાનું
નવ દરવાજા જોવાયા બાદ ઉપરનું પ્રાચીન શહેર આવે છે. ત્યાં બેસું
દેવાલયો, રાજમેહેલો તથા મોટી મોટી હનેલીઓના ખંડેરા જોવામાં આવે
છે. એક જિનમંદિર પણ એક કુંડના કીનારા ઉપર છે. પણ તેમાં સી
સરની સ્થાપના કરેલ નથી. પ્રતિમાજી મુદ્રા છે. હાલમાં બળાસણ વિ
ગરામતનું કામ ચાલે છે. આ કાલા ઉપર એક મોટું સરોવર છે,
કીર્તિસ્થંભ સંગેમરમરનો બનાવેલો ધણો ઉંચો છે. એકંદર આ કી
જોવા લાયક છે.

રતલામ.

ચીતોડથી રતલામ જંકશન આવે છે. ત્યાંથી માળવા ને ગુજરાત
ફરના બે રસ્તા ફાટાય છે. રતલામ ઇરાજીક શહેર છે. જૈનવર્મ બંદાળો
પ્રવામાં ને સારી સ્થિતિમાં છે. એક આંદમલજી મોટા ગ્રંથસ્થ છે. તે
બગીચામાં સુંદર દેવાલય છે. તે શિવાય બાળાજીનું મંદિર બહુ વિ
બાવન જિનાલયનું છે, બીજા પણ નાના મોટા જિનમંદિરો એકંદર ૧૪
તેમાં ૪-૫ તો બહુ વિશાળ છે. રતલામથી બે માઈલ દૂર બીબડોદ
પ્રાચીન ગામ છે ત્યાં બીબડોદજી ઉદ્ધે શ્રી વ્રામવદેવજી (કેસરીઆજી
સુંદર દેવાલય છે. મુર્તિ સ્થાપત્યની અને બહુ પ્રાચીન ચમત્કારિક છે.
મંદિરના ગરબી અંદર તેની દરતા ચાર જિનમંદિરો છે. બીબડોદ
ગામમાં સાગાજી ગામમાં એક દેરાસર છે અને રતલામથી એક માઈલ
કરમદી નામે ગામમાં બે જિનમંદિરો બહુ સુંદર છે.

પ્રવાસ લક્ષ્મી.

૮૯

અહીં જાતાજતાના મંદિરમાં શ્રી સંઘ એકત્ર કરવામાં આવ્યો. અને કાન્દરન્સના સંબંધમાં બાપણ કરવામાં આવ્યું. શેઠ ચાંદમલજી મોટા ગૃહસ્થ અને કાન્દરન્સના પ્રેમીન્દીયલ સેક્રેટરી હોવાથી તેઓ સાહેબે સાહે ઉત્તરન આવ્યું; તેને પરિણામે દરેક પુરુષદીઠ દર વર્ષે ચાર આના કાન્દરન્સના સુકૃત બંધારમાં મોકલવા મોકલસ હરાવ થયો. સામાન્ય સ્થિતિવાળાને માટે ધરદીઠ ચાર આના લેવાનું હરાવ્યું. અને ઘણા ગૃહસ્થોના નામપે રતો તેજ વખતે કેટલા કેટલા આણસોનું તેઓ આપશે તેનો નોંધ કરવામાં આવ્યો. અહીં શ્રી જૈનધર્મ પ્રસારક સભામાં જે મેન્બરોની વૃદ્ધિ થઈ.

હોદ્દાર.

સ્તલાગથી હોદ્દાર જતું થયું ત્યાં પ્રાતઃક્રીયામાં દેવ પહેલે છે. ગિરનારિ માંસ, બાહુ શુદ્ધ અને વિશાળ છે. અહીં જૈનશાળાનું સ્થાપન કરવામાં આવ્યું છે. એક સુનિ એકાધિકારી અહીં એકલા થતાં એકલા વિહારનું પરિણામ બહુ કનિષ્ઠ લાગવાથી તે બાબત ધણું કહેવામાં આવ્યું. લાલાજી કુંજી લાલજી કરીને અહીં એક વિચક્ષણ શ્રાવક છે. ધર્મચર્યા કરવાના અતીલા છે.

અહીં શ્રી સંઘની મીટીંગ જોલાવવામાં આવી. માણસો સારી સંખ્યામાં આવ્યું હતું. કાન્દરન્સ સંબંધમાં બાપણ આપતાં બહુ સારી. અસર થઈ તે ઉપરથી કેટલાક હરાવો કરવા વિષે પ્રેરણા કરતાં શેઠાવાનો આગ્રહ કરવામાં આવ્યો, તેમ ન બનવાથી હવે પછી ફરીને સહે એકત્ર થઈ તે બાબતમાં હરાવ કરવા જણાવ્યું.

મગશીજી

હોદ્દારથી મગશીજી જતાં વચ્ચે કોલ્યાદનો ઉત્તરન દેવ પહેલની મો છે. મગશીજી ઘણું પ્રાચીન તીર્થ છે. ગામનું નામજૂ મગશી છે. શેશનપરથીજ મંદિર દેખાય છે. શેશનથી લગભગ અંધો માઇલ ગામ દૂર છે. મંદિરને લગતી ધર્મશાળા છે તેમાં યાત્રાળુઓ ઉતરે છે. ધર્મશાળા ભેતાંબર સમુદાયનીજ બંધાવેલી છે. મંદિર બહુ શુદ્ધ છે. પ્રતિમા પ્રભાવિક છે. એ સંબંધમાં સંવત ૧૮૭૭ના પ્રવાસ વર્ણનમાં વિશેષ લખેલ હોવાથી અવધારીને લખવા જરૂર નથી.

આ તીર્થના સંબંધમાં દિગંબરીઓ સાથે જ્વાલીયર સંસ્કારની કાંઈમાં તકરાર આવતાં હાલમાં એના ફેસલો આપેલા છે કે રવિ સતારે રવિની કંઈ સુધી

૬૦

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

ને કલાક દિગંબરી યાત્રાકુ કાઠ આવેલ હોય તો તે મોનાની રીતિ પ્રમાણે પૂજન કરે ત્યાર પછી શ્વેતાંબર વર્ગ આગે દિવસ ને રાત મોનાના રિવાજ પ્રમાણે પૂજન આંગી ભક્તિ વિગેરે કરે” આ પ્રમાણે બરાબર અમલ થવા માટે સત્ય તરફથી એક અધિકારી ને ચાર રીપાઇઓ રાખવામાં આવેલ છે અને તેમાં ખર્ચ બંને ગણને માંથી અર્ધોઅર્ધ નાખેલો છે. આ બાબત બહુ વિચાર કરવા જેવી છે, તકરારનું મૂળ હિલુ રહ્યું છે અને વિના કારણ ખર્ચ માંથી પડેલો છે. બાબુસાહેબ રાય બદ્દીદાસજી બહાદુરે ઘણો પ્રયાસ કર્યો છતાં હજી સંતોષકારક પરિણામ આવેલું નથી પરંતુ એવા કામખસતત મંડ્યા રહેવાની જરૂર છે. થાકી જવાનું નથી. દીગંબરીઓનું ખાસ બીજું મંદિર જમણી બાજુએ ઉંચાણમાં છે. મૂળ મંદિરમાં મૂળનાયકદે શિવાય બીજા તમામ પ્રતિમાઓની ભક્તિ શ્વેતાંબર સંપ્રદાય અનુસાર જાય છે. તેને માટે વખત વિગેરેનો કોઈ પ્રકારનો પ્રતિબંધ નથી.

ઉજ્જવન.

મગધીથી ઉજ્જવન બહુ નજીક છે. માત્ર છ ચાના રેલબાદું મેસે છે ઉજ્જવન પ્રાચીન શહેર છે. તેનું બીજું નામ અવંતી છે. અવંતી ખા શ્વેનાથજીનું પ્રાચિન મંદિર તેમની પ્રાચિન પ્રતિમા યુક્ત છે. અહીં બીજા ૧૪ જિનમંદિરો છે. શ્રીપાળ મહારાજજી આરાધન કરેલ શ્રી ગણપદેવ જીનું મંદિર અહીં છે. આ શહેર વિશે પ્રથમના પ્રવાસમાં લખવામાં આવેલ હોવાથી અત્ર વધારે લખવા જરૂર નથી. અહીં ચૈતર શુદ્ધિ ૧૩ની દિગંબરી દેવાક્યની પ્રતિષ્ઠા ઉપર તેઓનો મોટો મેજો હતો. તેની મંડપ, વરઘોલ વિગેરેની કેટલીક ઓળખાણ બાબતો ને જોવા જેવી હતી. તે સંગતી વધાં ભક્તિ અને વર્ણન વધી જવાના કારણથી અત્ર લખેલ નથી.

ઉપસંહાર.

ઉપરના વર્ણન ઉપરથી કોન્ફરન્સ, સભા અને તીર્થના દિતના સંકલ્પમાં જે કોઈ પ્રયત્ન કરવામાં આવ્યો છે તે લક્ષમાં આવી શકશે. જેને કોઈ જણાય તો સુસુ જૈનગ્રંથોમાં યાત્રા પ્રસંગમાં તેનું અનુકરણ અન્ય કરવું, વિશેષ લખવાની આવશ્યકતા નથી.

કુવેરજી આણંદજી.

શ્રી બનારસ જૈન પાઠશાળાનો વાર્ષિક મહોત્સવ. ૯૨

શ્રી બનારસ જૈન પાઠશાળાનો વાર્ષિક મહોત્સવ.

ગયા કાળગુન વદિ કે જે શ્રી વીરચંદ્રચાર્યના પાઠશાળાની વાર્ષિક મોટી સંવત ૧૯૬૦ ની સાંજેની હીરાબ અને રીપોર્ટ મંજૂર કરવા માટે મળી હતી અને તે પ્રસંગે બીજા પણ ખાસ ઉપભોગી હાજર કર્યા હતા જે કે હાલ જુદા જગ્યાતે બનાર પાઠશાળા આવ્યા છે. ત્યારબાદ હાલમાં વૈશાખવદી ૧૦ મે બનારસ મુકામે ત્યાં પાઠશાળા સ્થાપન કર્યાને એ વર્ષે પુરું થતાં હોવાથી તે તિથિએ વાર્ષિક મહોત્સવ કરવામાં આવ્યો હતો. આ પ્રસંગ ઉપર શેઠ વીરચંદ્રભાઈ દીપચંદ સો. આદ્ય. ઈ. અને શેઠ ગા-કળભાઈ યુગચંદ મુંબઈથી ખાસ પધાર્યા હતા. કલકત્તાથી બાબુસાહેબ રાય બટ્ટીદાસજી બહાદુર પધાર્યા હતા. બીજા પણ કેટલાએક ગૃહસ્થો યજ્ઞે દરથી પધાર્યા હતા.

વાર્ષિક તિથિને દિવસે મોટીંગ બરવા માટે ખાસ પાઠશાળાના ચોગાનમાં મંડપ બાંધવામાં આવ્યો હતો. તા. ૨૮-૫-૧૯૦૫ ની સાંજે ખાસ મોટીંગ બરવામાં આવી હતી. બનારસવાસી બહુરે પુરોને આમંત્રણ પત્રો મોકલવામાં આવ્યાં હતાં. સભાનું પ્રમુખ સ્થાન મધ્યપ્રાંતના લેડેનન્ટ ગવર્નરની ટ્રાન્સીસના મેમ્બર ઓનરેબલ મુનશી માધવલાલે સ્વીકાર્યું હતું. ધાણપુરના કમેક્ટર પંડિત રમાશંકર મીશ્ર તથા ઓનરેબલ પંડિત મદનમોહન માળવીયા વિગેરેના પધારવાથી સભાનું મહત્વ વધી પામ્યું હતું. મુનિમહારાજ શ્રી ધર્મવિજયજીના પ્રવાસથી સ્થપાયેલી શ્રીમદ્વિજયજી ઉપાધ્યાયના નામથી અંકેત કરેલી આ પાઠશાળાને એ વર્ષેનો રીપોર્ટ સાંભળી સમાજનોએ અંતકરણથી ધન્યવાદ આપ્યો હતો. રીપોર્ટ વંચાઈ રહ્યા પછી બીજા પણ કેટલાએક ગૃહસ્થો મોક્ષા હતા. માંતે પ્રમુખ સાહેબે તથા ઓ. પંડિત મદનમોહન માળવીયાએ પોતાની તરફથી ખાસ સંતોષ બહુર કર્યો હતો. પ્રમુખ સાહેબના દરથી વિદ્યાર્થીઓને હતાગ વહેંચાવવામાં આવ્યાં હતાં. અને ચામાસદેના હર્ષ વચ્ચે મોટાં જ બરખાસત કરવામાં આવી હતી.

૬૨

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

આ પાઠશાળાના વાર્ષિક 'ખર્ચનું' બજેટ રૂ.૮૦૦૦) સુધીનું જે વર્ષ માટે મંજૂર કરવામાં આવતાં તેટલા ખર્ચની રકમ પૂર્ણ કરવા માટે શેઠશ્રી વીરચંદ્રભાઈએ જે વર્ષ સુધી દર વર્ષે રૂ.૬૦૦) અને શેઠશ્રી ગોકળભાઈએ રૂ.૫૦૦) એક વર્ષ માટે આપવાનું કમ્બલ કર્યું છે.

ઉપરાંત ત્રણ વિદ્યાર્થીઓ ગ્રેજ્યુએટ થયેલાઓને આ પાઠશાળામાં જૈન શીયોસોશીયો અભ્યાસ કરવા માટે દાખલ કરવા અને તેને માસિક રૂ.૫૦) સ્ટોલરશીપ તરિકે આપવાનું ઠરાવવામાં આવ્યું છે. તેમાંના જે વિદ્યાર્થીઓને કોન્ફરન્સના ખર્ચે અને એક વિદ્યાર્થીને બાળુ સાહેબ બ્રીદાસજી તથા શેઠશ્રી વીરચંદ્રભાઈ અને શેઠ ગોકળભાઈને ખર્ચે રાખવાનું મુકરર કરવામાં આવ્યું છે.

આ પાઠશાળા માટે ઘણું વિશાળ અને સુંદર મકાન શેઠ વીરચંદ્રભાઈ અને શેઠ ગોકળભાઈની ઉદારતાવટે ખરીદ કરવામાં આવેલું છે. સદરહુ મકાન પુરતી સગવડવાળું હોવાથી તેની અંદર એક દેરાસરની સ્થાપના પણ કરવામાં આવી છે તેના ખર્ચ માટે રૂ.૫૦૦૦) ની રકમ શેઠશ્રી વીરચંદ્રભાઈના ધર્મપત્ની સૌ. ડાહીબા તરફથી આપવામાં આવી છે.

સદરહુ પાઠશાળાની અંદર તા. ૧ લી જુને શ્રી હેમચંદ્રાચાર્ય પુસ્તકાલયની સ્થાપના કરવામાં આવેલી છે. તેની અંદર સારો પુસ્તક સંગ્રહ કરવાની ધારણા છે. તેમાં એક કપ્પાટ ઉત્તમ શૈલીના શુભરાતી પુસ્તકોના સંગ્રહ યુક્ત શેઠશ્રી વીરચંદ્રભાઈની ધર્મપત્ની સૌ. ડાહીબા તરફથી અર્પણ કરવામાં આવ્યો છે.

આ પાઠશાળા ખાતે હાલમાં ૭ મુનિરાજ ને ૩૭ વિદ્યાર્થીઓ અભ્યાસ કરે છે. ઉપયોગી ગ્રંથો બહાર પાડવાનું કામ પણ ચાલે છે. હાલમાં શમ્ભુનુશાસન લઘુલિપિ તથા જિગ્જાનુશાસન અવચૂરિ સહિત બહાર પાડવામાં આવેલ છે. શુદ્ધ કરવા વિગેરેમાં સારો પ્રયાસ કરેલો છે. હજુ બીજા ગ્રંથો છપાવવાનું કામ પણ ચાલે છે. મુનિરાજશ્રી ધર્મવિજયજી તથા મુનિશ્રી હર્ષવિજયજી વિગેરેના પ્રયાસ બહુ રતુચ છે. સાથે દ્વિતીય નિવડતો બાંધ છે.

હાલમાં નેપાળ નરેશ કુમાર ગીરીવરજી બહાદુર પાઠશાળાની મુલાકાતે પધાર્યા હતા. વિદ્યાર્થીઓનો અભ્યાસ વિગેરે જોઈ બહુ પ્રસન્ન થયા હતા. આ પાઠશાળા બનારસ ખાતે ઉદ્ઘાટવાથી જૈનતત્વોનું અર્પણ

ભારતવર્ષીય જૈન અનાયાત્રમ-હીસાર.

૬૩

જ્ઞાન કલ્પત્રોચર ચતાં મોટા મોટા પડિતો પણ ચમત્કાર પામે છે. જેથી જૈન ધર્મની ઉન્નતિનું પ્રળપ સાધન થઈ પડેલ છે. ઉદાર જૈન બંધુઓએ તે ન ૨૬ દષ્ટિ કરી પોતાની ઉદારતાનો વ્યય કરવાની ખાસ આવશ્યકતા છે.

ભારત વર્ષીય જૈન અનાયાત્રમ-હીસાર.

નિરાધાર વિધવાઓ, માળાપ વિનાના બાળકો અને અશક્ત જૈનશ-ખોને મદદ આપવાને માટે હીસારની અંદર 'ભારતવર્ષીય જૈન અનાયાત્રમ' ખોલવામાં આવેલ છે. મી. બન્કરાય, બી. એ. એલ. એલ. બી. આ આતાના ઓ. જ. રોફ્ટેટરી છે. આવાં ઉત્તમ કાર્યમાં દરેક સખી જૈન ગૃહસ્થને મદદ કરવાની બલામણુ કરીએ છીએ. આ ગૃસ્થાના જોડીનરી મેમ્બર થવાની શી વાર્ષિક રૂ. ૫) છે, તથા લાઠી મેમ્બર થવાની શી રૂ. ૧૦૦) છે. કોઈ પણ પ્રકારના બેદ શિવાય જૈન તરીકે ઓળખાતા સ્વેતાંબરી, દીગમ્બરી તથા સ્થાનકવાસી વિચરેને ગોચ મદદ આપવામાં આવે છે.

પુસ્તકોની પહોંચ.

પશુવૈદક શાસ્ત્ર—આ પુસ્તક ઠાકટર હરખચંદ અમુલખ શાહ અમદાવાદવાળા તરફથી બહાર પડેલ છે. કિંમત રૂ. ૨-૮-૦ છે. તેના અંદર મુગાં પશુઓનાં નામ, લક્ષણ તથા ચિકિત્સા સારી રીતે દર્શાવી છે, અને દવાનો ઉપયોગ કેમ કરવો તે પણ જણાવેલ છે. દરેક પાંજરાપોળ માટે આ પુસ્તક ઉપયોગી છે. પુસ્તક પ્રમાણમાં કિંમત વધારે જણાય છે.

દેશોન્નતિનો સરલ માર્ગ—આ પુસ્તક 'શ્રી પાલીતાણા જૈન-ધર્મ વિદ્યા પ્રસારક વર્ગ' તરફથી બહાર પડી છે. કિંમત રૂ. ૦-૩-૦ છે. પાલીતાણા ખાતે સ્થપાવેલી જૈનગોડીંગમાં અભ્યાસ કરતા બાળકોએ સ્થાપેલી અર્ચનંદવર્ધક સમાજમાં આપેલા બાણોનો સંગ્રહ આ પુસ્તકમાં ગ્રંથ કરવામાં આવેલ છે. પુસ્તક વાંચવા લાયક છે.

શ્રી જૈન ગુણગાયન સંગ્રહ—શ્રી કોઠ આત્મારામજી જૈનશાળા તરફથી બહાર પડેલ છે. કિંમત રૂ. ૦-૩-૦ છે. આવા ગાયનો કરતાં પ્રાચીન ગાયનો વધારે લાભ આપે છે.

ત્રિભુવન ત્રિરહ—શ્રી જુનાગઢવાસી ઠાકટર ત્રિભુવનદાસ મોતીચંદ પંચતર પામનાં તેના ત્રિરહથી થપેલા બેદને પ્રદર્શિત કરવા માટે

સા. ૧૯૫૪-૫૫ ૩૫૬૭૧

એવેલ પચેતો સંવત્ આ યુદ્ધમાં હાજર કરેલ છે. સા. ૧૯૫૪માં કહા-
નાશ ગાંધી તરફથી બેટ પચેતો આ યુદ્ધ સીકારાએ છીએ.

અન્વોલ રત્નોના અનુગ્રહ સગાના—આ નાગની મિંદુરશાની આ-
પામાં લખાયેલી અને શ્રી મેરડ જૈન પાઠશાળાના અધ્યાપક તરફથી
શ્રીમદ્વાપતી છાપેલી પૃષ્ઠ ડરની કિંગત એક આનાના યુદ્ધ બેટ તરફ
આવી છે તે સીકારાએ છીએ. યુદ્ધ વાંચતા લખક છે. શિયામગા આસ
ઉપયોગી છે. મંગાવનારે પ્રસિદ્ધ કર્તાને લખવું.

શ્રી કચ્છી દશાઓસવાળ જૈનશાસ્ત્રો સં. ૧૯૫૪થી ૧૯૫૬
સુધીનો દ્વિતીય રીપોર્ટ—આ રીપોર્ટ વાંચતાથી પાંચ વર્ષની અંદર આ
જાતિએ કેવો પ્રેમેસ કરેલ છે તે સ્પષ્ટ રીતે દૃષ્ટિગત થાય છે. એકંદર
બહુ વિશેષ પ્રયાસ કરેલો છે. રીપોર્ટ ઘણા વિસ્તારથી લખાયેલ છે.

શ્રી કચ્છી દશાઓસવાળ જૈન પાઠશાળાનો ચતુર્થ વાર્ષિક રી-
પોર્ટ—સંવત ૧૯૬૦ સને ૧૯૦૪ ના આ રીપોર્ટનું અવલોકન કરતાં પા-
ઠશાળાની વ્યવસ્થાથી અને છોકરાઓના અભ્યાસથી પૂરેપૂરો સંતોષ મ-
ળી શકે છે.

મેસાણા શ્રીમન્મહોપાધ્યાય શ્રી યશોવિજયજી જૈન સંસ્કૃત
પાઠશાળાના વહીવટનો સંવત ૧૯૫૮ થી ૧૯૬૦ સુધી વર્ષ ૩ નો
હિસાબ—આ પાઠશાળાના વહીવટ કરનાર દાશી વેણીચંદ સુરચંદને
તેમના પતિ પ્રયાસ માટે ધન્યવાદ ઘટે છે.

શ્રી બોરસદ મુક્તિવિજયજી જૈન પાઠશાળાનો રીપોર્ટ—
(સંવત ૧૯૬૦ નો પ્રગણ શુદ્ધ ૨ સુધીનો) આ પાઠશાળાને વધારે સા-
રી રિયલિ કપર લાગતાની સ્થાનિક જૈનભૂમિઓનો કરગ છે.

શેઠ હીરાચંદ ગુમાનજી જૈન બોર્ડીંગ મુન્મદનો તથા શેઠ
એમચંદ મોતીચંદ જૈન બોર્ડીંગ સ્કુલ અમદાવાદના સને ૧૯૦૩-૦૪
નો રીપોર્ટ—આ બોર્ડીંગની હિતમ વ્યવસ્થા બેઈ આતિ આનંદ ઉદ્ભવે
છે. પેરેશી વિદ્યાર્થીઓને આ બોર્ડીંગ આશિર્વાદ રૂપ થઈ પડેલ છે. દ્રવ્ય-
વાન જૈન ગૃહસ્થોએ આ બોર્ડીંગના સ્થાપકોનું અનુકરણ કરતા યોગ્ય છે.

વડોદરા પંજરાપોળનો સં. ૧૯૫૬-૬૦ નો રીપોર્ટ—આ પા-
ઠશાળાની સારી વ્યવસ્થાથી તેના કાર્યભારીઓને ધન્યવાદ ઘટે છે. વ્યવ-
સ્થાપકો પ્રતિબુ દોનાથી વ્યવસ્થા શ્રેષ્ઠ જણાય છે. રીપોર્ટ બહુ સંક્ષિપ્ત છે.

સુરતમાં શ્રી રત્નસાગરજી જૈન વિદ્યાશાળામાં થયેલો મેળાવડો. ૬૫

રાધનપુર પાંજરાપોળનો સં. ૧૯૬૦ ની સાલનો રીપોર્ટ—
આ રીપોર્ટ બહુ વિસ્તારવાળો હકીકત સંયુક્ત બહાર પાડવામાં આવેલ છે.
આ પાંજરાપોળને મદદ કરવાની જરૂર છે. વ્યવસ્થાપકો, પ્રવીણ હોવા સાથે
પ્રતિભા ઈમા છે, પ્રવાસ પણ બહુ વિશેષ કરેલો દેખાઈ આવે છે.

શ્રી ભાવનગર પાંજરાપોળના પાંચમો વાર્ષિક રીપોર્ટ—સં.
૧૯૬૦ની સાલના ઉપજનાના હિસાબ સાથેના આ રીપોર્ટ આ મુશ્કેલી
કના વૈજ્ઞાનિક મારાના અંક સાથે દરેક શાલકને વહેંચવામાં આવેલ છે. તે વિશે
વધારે ન લખતાં તે રીપોર્ટજી આવડત વાંચવા બધામણ કરીએ છીએ. અતઃ
વાંચતાં જો તે પાંજરાપોળના સ્થિતિ મદદ કરવા યોગ્ય ગણાય તો તેને
બનતી મદદ આપવાની પણ બધામણ કરીએ છીએ.

શા. મુજબદ સરખંદ શ્રી પાલેજવાળા તરફથી પીતળની પેટી
૧ ધર્મ સંપત્તીના પુસ્તકો ભરવા માટે બેટ તરફ મોકલ છે, જે ઉપકાર
સાથે સ્ત્રીકારમાં આવે છે. લખેલાં પુસ્તકો રાખતો માટે અમારા હાથમાં
સારું સ્થાન આપી શકે તેમ છે. દેખાવ પણ બહુ સુંદર છે.

શ્રી સુરતમાં શ્રી રત્નસાગરજી જૈન વિદ્યાશાળામાં થયેલો ભવ્ય મેળાવડો.

આ વિદ્યાશાળાનું સ્થાપન થયા બાદ દેખરેખ રાખનારાઓની સારી
ચીવટ હોવાથી દિન પરદિન ચડતી સ્થિતિ થતી જાય છે. ધારવા પ્રમાણે
ધાર્મિક દેખવણીમાં યોગ્ય થઈ જાય છે. પરંતુ ખીજ બધી રીતે સતોષ
ઉપજાય છે. જે વિદ્યાશાળામાં અભ્યાસ કરતા વિદ્યાર્થીઓને ઇનામ આપવા
પાતાં એક ભવ્ય મેળાવડો જેટલું શુદ્ધ ૧૫ તા. ૧૫ મી. બુદ્ધ રાત્રીવારે ક-
રામાં આવ્યો હતો. પ્રમુખ સ્થાન શા. રા. કૃપાશંકર ભવાનીશંકર
વ્યાસ (દરેક કલાસ માછલેટ) ને આપવામાં આવ્યું હતું. ખીજામણ
ધણા સંબાધિત શ્રદ્ધાઓએ બાગ લીધો હતો. રાત્રીવારે સ્ત્રીકારાબાગ
મળ્યું હતું.

પ્રારંભમાં મી. માણેકલાલ બેલાભાઈએ આમંત્રણ કાઢી વાંચી સં-
બાળાના બાદ મી. મુનીલાલ છગનચંદે શાળાનો રીપોર્ટ અને હિસાબ
વાંચી બતાવ્યા હતા. ત્યારબાદ વિદ્યાર્થીઓએ સંસ્કૃત, ગાંધી, ઇંગ્લીશ અને
ગુજરાતી ભાષામાં બુદ્ધ બુદ્ધ નવ રેસીટેશનો કાઢી સંબાળાના હતા, જે

૯૬

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

સાંખ્યી બ્રહ્મજ્ઞોના ચિત્ત બહુ રંગન થયા હતા. તેમાં પણ જેવી ગુજરાતી સ્ત્રીઓ બહુ વ્યવસ્થા કરી હતી.

ત્યારબાદ ૩૧૦૦)ની કિંગના પુસ્તકો વિદ્યાર્થીઓને ધનામ તરફ આપવામાં આવ્યા હતા, બહાર ગામના વિદ્યાર્થીઓને પણ ધોતીબેટા તથા ટોપીઓ આપવામાં આવી હતી અને તમામ ભારતરો તથા નોકરોને શાક પાષાડી આપવામાં આવી હતી.

મિઝીટર છુકમાં મી. લાલન વિગેરેના શેરા ઉપયોગી બહુ થયેલા છે પરીક્ષાતું પરિણામ પણ સંતોષકારક આવેલું છે. શાળા માટે કાયમી ફંડનું આયોજન કરવા છે.

ધનામ વિગેરે અપાયા બાદ પ્રમુખ સાહેબે મેનેજરને ધન્યવાદ આપ્યો હતો. રેસીડેન્સનોના સંલેક્ષન માટે વખાણ કર્યા હતા. અને ગુજરાત રાષ્ટ્રીય છપાવીને બહાર પાડવા સંમત થઈ હતું. શાળામાં ગણતાર અભ્યાસ માટે સંતોષ બહેર કર્યા હતા અને આવી ઉત્તમ કાર્યોનું અનુકરણ કરવા સૂચના કરી હતી.

ત્યારબાદ આ મેળાવડા સંબંધી ધનામ વિગેરેનો તમામ ખર્ચ શેઠ. નગીનદાસ હવેરચંદે લગ્ન પ્રસંગની ખુશાલીમાં આવ્યા બાદ તેઓ સાહેબને ધન્યવાદ આપી મેળાવડો બરબાસ્ત થયો હતો.

જૈન ગ્રેજ્યુએટોને અગત્યની

બહેર ખબર.

હિંદુસ્તાનની ગમે તે યુનીવર્સિટીમાંથી પાસ થયેલા બી. એ. કે એમ. એ. સ્વેતાંબર પ્રતિમા પૂજક સંપ્રદાયના સંસ્કૃત બાષા લીધેલા અને ખાસ વિષય તરિકે સહિત, તત્ત્વજ્ઞાન કે પદાર્થ વિજ્ઞાનનો અભ્યાસ કરનારા ગ્રંથ વિદ્યાર્થીઓને શ્રી બનારસ જૈન પાઠશાળામાં રહીને જૈન તત્ત્વજ્ઞાન તથા ન્યાયનો અભ્યાસ કરવા માટે દાખલ કરવામાં આવનાર છે. માસિક ફેંદાલરશીપ દરમિયાન ૩૫૦) આપવામાં આવશે. સારાં વર્તનાદિ શાળા કારકીર્દીના સર્ટીફિકેટ સાથે શ્રી બનાર જૈન પાઠશાળા તરફ દાખલ થવા છનનનારે અરજીઓ મોકલાવવી.

બહાર પડેલ છે.

ચરિતાવળી ભાગ ૧ લો.

વિભાગ પહેલો-જયવિજય, હંસરાજ, લક્ષ્મીપુત્ર.	૦-૩-૦
વિભાગ બીજો-કળાવળી, શુભદા, હંસ દેશવ, વંક- ચૂળ તથા ધનચેડીની કથા.	૦-૫-૦
વિભાગ ત્રીજો-શુકરાજ ચરિત્ર.	૦-૫-૦
વિભાગ ચોથો સરસ્વતી, કામલક્ષ્મી, પુણ્યસાર.	૦-૫-૦
વિભાગ પાંચમો-શૂરપાળ, ચંપકમાળા, રાજસિંહ.	૦-૪-૦
આ દરેક વિભાગ જુદા જુદા બંધાવવામાં આવ્યા છે. અને એ વિભાગની ભેળી જુક પણ બંધાવવામાં આવેલ છે. તેનું ઠાલીંગ ધણું સુંદર કરવામાં આવ્યું છે. આખી જુકની કિંમત ૧-૪-૦ રાખવામાં આવેલ છે.	

ચરિતાવળી ભાગ ૨ નો.

વિભાગ પહેલો-યશોધર ચરિત્ર.	૦-૮-૦
વિભાગ બીજો-બાર પ્રત તથા સમ્યક્ત્વ ઉપર કથા ૧૩	૦-૫-૦
વિભાગ ત્રીજો-ઉત્તમ કુળની દુર્લભતા વિગેરે ઉપર છ મોટી કથાઓ.	૦-૪-૦
વિભાગ ચોથો-ધર્મ કરતાં રોમનારા તેર કાઠીઆની રસીક ને ઉપદેશક કથા.	૦-૩-૦
આ દરેક વિભાગ જુદા જુદા બંધાવવામાં આવ્યા છે. અને એ વિભાગની ભેળી જુક પણ બંધાવવામાં આવી છે. તેનું ઠાલીંગ ધણું સુંદર કરાવવામાં આવેલ છે. આખી જુકની કિં- મત ૧ રૂ ૧-૪-૦ રાખવામાં આવેલ છે.	

ચરિતાવળી ભાગ ૩ નો.

આ ત્રીજા ભાગમાં અમારી સહા તરફથી પ્રથમ ભેટ આ-
પાઠે છાપાયેલા ચરિત્રો પેકી પાંચ કે છ ચરિત્રો દાખલ ક-
તામાં આવશે. દરેક ચરિત્ર જુદા જુદા પણ બંધાવવામાં આવશે.
વાર્તાના રસીક જૈન બંધુઓને આ જુકો ખરેખર આનંદ
પતાર છે. આવી જુકો આજગુધીમાં બીજી બહાર પડેલ નથી.

પુસ્તક ભંડારના વ્યવસ્થાપકો તથા મુનિરાજ પ્રત્યે વિજ્ઞાપિ.

શ્રી ત્રિપદિ શલાકા પુરૂષ ચરિત્ર મૂળ, પર્વ પહેલું; શ્રી આદિશ્વર ચરિત્ર, બાબુસાહેબ રાયજીવસિંહજી બહાદુર તથા શ્રી વિરજદલાલ દીપચંદ સી. બા. ઈ. ની દ્રવ્ય રાખધી સંપૂર્ણ મદદથી અમારી તરફથી બહાર પાડવામાં આવેલ છે અને બીજું પર્વ તૈયાર થવા આવ્યું છે. તેમજ આજી ચરિત્ર (દશે પર્વ) એએ સાહેબના આશ્રયથીજ બહાર પાડવામાં આવનાર છે અને તેની એકેક નકલ દરેક પુસ્તક ભંડારમાં મુકવા માટે આપવાનું તેમજ સંસ્કૃતના અભ્યાસી દરેક મુનિરાજને ભેટ આપવાનું મુકરર કરવામાં આવ્યું છે. તેથી વિનંતી કરવાની કે તેએ સાહેબે પત્રદ્વારા મંગાવી લેવાની કૃપા કરવી. આ અંથ અત્યુત્તમ હોવા સાથે ધણા મોટા પ્રમાણવાળો (૩૫૦૦૦ પ્લોકનો) છે અને તે બનતી રીતે વિશેષ શુદ્ધ કરી નિર્ભયસાગર જેવા શ્રેષ્ઠ પ્રસમાં જૈની ઠાપધી છાપવામાં આવે છે, જૈન બંધુઓને આ અંથ બહાર પડવાથી અસાધારણ લાભ મળવાનો છે. વેચાણ મંગાવનારાઓને પણ લગભગ બેડી કિંમતેજ આપવાનું કરાવ્યું છે. પહેલા પર્વનું બામડીંગ સહિત ૩૧) રાખવામાં આવેલો છે. જૈનશૈલીનું તેમજ સંખ્યાબંધ શબ્દોનું જ્ઞાન મળવા માટે આ અંથ ખાસ ઉપયોગી છે. વિશેષ લખવાની આવશ્યકતા નથી.

સામાયક ચૈત્યવંદન સૂત્રાર્થ.

સામાયક અને ચૈત્યવંદનમાં પ્રચરતા સૂત્રો અર્થ સહિત બુદ્ધરાની મોટા અક્ષરોમાં શીલા છાપમાં છાપવી અમારા તરફથી તમા અભ્યાસી બાળવયવાળાને અલ્પ કિંમતમાં લાભ આપવા માટે પ્રગટ કરવામાં આવેલ છે. જૈનશાળાઓ માટે તથા ઇનામમાં આપવા માટે કિંમત માત્ર પાંચો આને રાખવામાં આવીકે પરંતુ દશ નકલથી એાહી આપવામાં આવશે નહીં. છુટક લેનાર માટે એક આને રાખવામાં આવ્યો છે, છુટક ને અક્ષર સુદર છે. ખાદ્યોવસ્થાના અભ્યાસી વધારે કિંમતની છુટક બજાવી ન શકે તેને માટે આ છુટક ખાસ છાપવામાં આવી છે, કિંમત પણ ઘટાડી દીધી છે.